

Text 4. njedźela^e po šwjatej Trojizy. *steji*

ščenju smj. **Luf. 6, 36—42.**

Zehodla budźeže šmilni, jako tež wasch Wóczez šmilny je. Nješbudźeže, dha tež wy njebudźeže šudzeni. Njesatamaježe, dha tež wy njebudźeže šatamani. Wodaježe, dha wam budže wodate. Dawaježe, dha wam budže date. Dobra, natłócžena, natschažena a šopata mēra budže wam do wascheho kłina data; pšchetož runje š tej mēru, š kotrejž wy mēricže, budže wam šažo mērxene. Wón pał prajesche jim jene pšchirunanje: Může tež šlepy šlepemu pucž pošafacž? Njebudžetaj wonaj wobaj do jamy panucž? Wučžomnik njeje pšches šwojeho mišchtra; hdyž wučžomnik je jako jeho mišchtr, dha je wón došchol. Šchto pał widžišch tšchěšku we šwojeho bratra wołu, a hrjadu ty w šwojim wołu njeptynjesh? Albo kał możesh rjeknucž k šwojemu bratrej: Bratije, njech tebi tu tšchěšku š twojeho woła wučžahnu; a ty šam njewidžišch teje hrjadu w šwojim wołu? Ty hejchlerjo, wučžehń předy tu hrjadu se šwojeho woła a dohladaš šo potom, šo by tu tšchěšku se šwojeho bratra woła wučžahnuł. Šamjeń.

Luby tšchescžijano, kiž ty njedželsti džen se šwojej wošadu w Božim domje / a wšchědny džen domach se šwojimi lubymi šwój nutrny Wótcženasch špěwasch, šy ty šebi hižo rošpominał, kaiki mudry porjad w proštwach a myšlach Knjesoweje modlitwy namafsch? Šchtož, naš mjenujzy Ješuš dženša wucži wo šmilnošcži, wo wodacžu, wo dawanju, wo šlepymaj w jamje, wo mišchtrje a wučžobniku, wo hrjedže a tšchěšy we wołu, to móžemy jara derje k wułożenju šwjateho Wótcženascha trjebacž, a to tšecžeje a pjateje proštwy. Tutej stej se šwojej šužodžinu, š proštwu wo wšchědny khlěb, šrjedžišchcžo modlitwy, a we woběmaj šo jene „kaž“ abo „jako“ namafa. Njebješa šo se šemju pšchirunaja: kaž na njebju, tał dyrbi Boža wola šo na šemi štacž. Bóh šo